

[Ellinger.]

har virket ved Skolen siden 1903, har i Øjeblikket Ret til en Pension paa 991 Kr. 25 Ø. + Reguleringstillæg, men han vil i Kraft af denne Lov faa 420 Kr. + Reguleringstillæg. En anden Lærer, som ifølge den Pensionslov, han hidtil har været underkastet, vilde faa en Pension af 2 145 Kr., vil, naar han skal gaa ind under den nye Lov, kun faa 918 Kr. i Pension.

Dette vil altsaa sige, at man pludselig med eet Slag nedsætter disse Læreres Pension til mindre end det halve. Hvis de paagældende f. Eks. for 3 Maaneder siden havde taget deres Afsked, vilde de sidde med en højere Pension end den, de kan faa efter Lovforslaget, og tidligere afskedigede Lærere har ligeledes faaet denne højere Pension, som den tidligere Pensionslov hjemlede. Det synes da, som sagt, som om man ganske har glemt denne Kategori af Funktionærer, men jeg skal nu afvente Ministerens Udtalelser om dette Forhold.

Veistrup: Forholdet er jo det, at de Mennesker, som Lovforslaget drejer sig om, civile Funktionærer, Haandværkere og Arbejdere ved Hæren og Søværnet, arbejder under Staten, under vedkommende Etater, men ikke er opført i Tjenestemandsløven. Det er da rimeligt, at de ogsaa faar deres Forhold ordnet, naar det ligger, som det her er nævnt. Den ærede sidste Taler mente, at man havde glemt Lærerne ved Skolen. Jeg er ikke i Stand til i Øjeblikket at sige, om det er Tilfældet, men det vil jo sikkert blive oplyst i den højtærede Ministers Svar. Jeg kan ellers slutte mig til de Udtalelser, der er fremkommet fra de andre ærede Ordførere, og anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling. Forskellen mellem de almindelige Pensionsregler og de her foreslaaede Pensionsregler ligger i Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal kræve, at de Personer, der her er Tale om, skal have haft 10 Aars Virksomhed indenfor Etaten, eller man kan nøjes med de 5 Aar, som almindeligt kræves for andre Tjenestemænd.

Jeg skal, som sagt, anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg takker for den Tilslutning, der er givet Forslaget.

I Anledning af de Udtalelser, der blev fremsat af den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Ellinger), skal jeg bemærke, at jeg tror ikke, de paagældende Lærere er glemt. Jeg tør naturligvis ikke

sige andet end, at de Oplysninger, det ærede Medlem har givet om deres Pensionsforhold, er rigtige, og derefter er det jo sandsynligt, at der vil blive nogen Nedgang i Pensionen for disse Lærere, men det er ikke noget enestaaende. Der er en hel Række Folk derude, som tidligere har været under specielle Pensionsregler, der nu kommer ind under Regler, som giver mindre i Øjeblikket. Det er nødvendigt, ellers vilde det koste for meget. Hvis man blot skal forbedre Forholdene for dem, som har slette Pensionsvilkkaar, og ikke kan gøre det ved en Regulering, saa at der bliver ensartede Regler, vil det blive en dyr Historie at gennemføre en Lov som den foreslaaede. Man har netop arbejdet med denne Lovgivning paa det Grundlag, at den nogenlunde skulde hvile i sig selv, og derfor maatte man paa enkelte Omraader gøre Pensionsreglerne ringere end hidtil, ogsaa fordi de var urimelige. Jeg tør ikke sige, om de Eksempler, der her er nævnt, hører til de Tilfælde, hvor Pensionen var urimelig — det maa jeg nærmere undersøge —, men at der er Tilfælde, hvor Folk derude efter de hidtil gældende Regler faar en Pension, som langt overgaar, hvad andre Tjenestemænd kan faa efter de almindelige Pensionsregler, er en Kendsgerning, og det er ikke usandsynligt, at de paagældende Lærere, som har haft nogle Timer paa Skolen, maaske paa en eller anden tilfældig Maade har faaet en Pensionsordning, der i Virkeligheden har givet dem en særlig gunstig Stilling, og det maa man jo saa have Lov til at ændre. Det kan efter min Mening ikke være saadan, at man, hvis man tidligere har vedtaget noget, der viser sig at faa Konsekvenser, som ikke er helt rimelige, saa ikke har Ret til at ændre det ved en ny Lov.

Jeg mener altsaa ikke, at disse Lærere er glemt — jeg tror, at alle vil kunne komme ind under denne Lov —, men jeg gaar ud fra, at de hører til den Gruppe, som der er adskillige af, hvis Pensionsforhold bliver forringet ved Lovforslaget. Det er, som sagt, ikke noget nyt. De, der har arbejdet med Sagen, har vidst, at det maatte til, hvis der skulde tilvejebringes en almindelig Pensionsordning. Jeg er villig til at undersøge dette Forhold inden anden Behandling og skal da ved Lovforslagets anden Behandling give nærmere Oplysninger om, hvorledes de nævnte Læreres Stilling vil blive. Det er sikkert et Spørgsmaal, der er let at klare, men der er jo ingen, der kan forvente, at jeg nu har disse Tal ved Haanden; jeg er altsaa ikke i Stand til at sige mere derom i Øjeblikket. Jeg tror imidler-